

Kelopään henki

On luoja taas luonut Lappiin lauhaa,
vaik' tuuli tuima viel' tunturilla pauhaa.
Suksilla miehet kuin helminauhaa,
ovat tulleet etsimään sielulle he rauhaa.
Kun pojat juttujaan lauteilla jauhaa,
kiuas kiukkuinen saunassa sauhaa.
Jo aamunkoitolla Artturi ahertaa,
vääntää soppakauhaa.

Vesa Kanninen

Pingis-klubin hiihtoreissulla Kelopäässä 14.4.2002

Julkaistu kirjassa Vaaroja, vapautta, viettelyksiä 2004

Noin seitsemän veljestä ja vähän enemmänkin

Maan ääriin tunnetaan seitsemät veljet, nuo Aleksis Kiven peikot.
Maan ääriin myös menivät pingisveikot, eivätkä olleet he heikot.

Niin ovat iloisia nämä velikullat,
ovathan päivisin märehtineet munkit ja kuukkelipullat.

Artturi lykkii, ei kenkään vauhdissa pysy.
Miten se jaksaa? Isä Luojalta kysy.

Mutta rintaans' enää lappua ei Artturi laita.
"Kaikki on saatu, Ropponen viime vuonna kun kaatu.
Ei enää kilpailu maita."

Lasse voi valita reitin raskaan.
Sillä pitoa piisaa, eilen kun hiihtävi se koiran paskaan.

Ilmankos Lassella kilpailuunkin tekee mieli,
vaik' maalissa jo roiskuvi hänenkin hiki ja roikkuvi kieli.

Vesa, takan lämmittää vaikka haloin,
maailman ääriin juoksevi vikkelin jaloin.

Opettaa Vesa muitakin venyttämään raajat.
Pian naiset kotona, ne taas ympärilleen saavat,
nuo pingispoikien notkeat raajat.

Vaan Kille, se on kaikista nuorin.
Kioskilla syö iloisesti munkkeja kioskin muorin.

Hauskan tepposenkin teki kahvalla Kille,
annettiin hyvät naurut sille.

Kun perille pääsee Tadek, juo se janoisen maljan.
Välillä tok' maistoi jo yhden kaljan.

Naiselleen teki mieli Tadekin soittaa
ja sen sielua hellästi näin hoitaa.

Askolla meno on aina kova
ja onhan sen tyyli kovin soma.

Vaimolleen puhelun toisenkin Asko soittais'
jos vain teletekniset vaikeudet voittais.

Mulla on suorat housut ja niissä on prässit.
Niillä menevät kevyesti nousut eikä usko silmiään jässit.

Aina kassista jotain jää, mulla jäi kraku.
Siks' on ladulla olo kuin olisi naku.

Jonkun on oltava joukon hidas.
Minä se olen ja varmaan siksi pian karhun kidas.

"Yks' kaikkien puolest",
karhulle huudan vielä, kun se työntää mua jo ulos
peräsuolest.

Vaan joukon henkinen guru on Timppa. Ilman Timppaa
voisiko olla tätä uljasta kimppaa?

Tuttu on Timpalle jokainen latu, jok'ikinen kero.
Mutta ennen kaikkea: se on sosiaalinen nero!

Vesa Kanninen

Pingis-klubin hiihtoreissulla Kelopäässä 2003

Julkaistu kirjassa Vaaroja, vapautta, viettelyksiä 2004